

DOL DE L'AMOR

A l'Amor li dol tanta solitud
i aquesta greu presó que em té la vida ;
tanta gent i estic sol, ai ! solitud,
solitud trista de la meva vida.
Em dol la vida; també em dol morir;
voldria ser etern, però sense vida;
i voldria lliurar-me eternament
a la mort lenta de la meva vida.
Oh ! quina llàstima ésser home. Sóc
un home
solament per lliurar a l'inconegut
l'ofrena somnial d'aquesta vida.

(Entre el cementiri i la posta, 1951)